

melser som det øvrige Vandomraade, er jo, synes jeg, lige til, og at Fredningstiden bliver ens over hele Strækningen, synes jeg ogsaa er rimeligt, naar ellers ikke andet taler for, at der skal være Forskel. At det bliver tilladt at høste Fleg eller Siv noget tidligere end hidtil, for at det kan blive mere værdifuldt som Foder, synes jeg er en god Ændring, som jeg i alt Fald meget gerne vil tiltræde. Og at Rørskærstiden samtidig sættes længere tilbage end hidtil, er vist ingen Skade til, idet Rørene bliver bedre længere hen paa Aaret. Jeg for mit Vedkommende kan altsaa anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed Forslaget er blevet modtaget. Kun fra en enkelt Side, nemlig af det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Laurits Knudsen), er der udtalt Ønske om en Ændring af en enkelt Paragraf i Lovforslaget. Det ærede Medlem mente, at Vaaddenes Spændvidde paa 60 m paa Strækningen fra Randers Sønderbro til Nørreaa skulde forøges, saaledes at det blev tilladt at anvende Vaad, der har en Spændvidde af indtil 80 m, og det ærede Medlem mente at finde Støtte for et saadant Ønske deri, at der blandt Befolkningen var delte Meninger om, hvad der i saa Henseende var det rette. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at der er delte Meninger hos den lokale Befolkning i saa Henseende, men saa vidt jeg ved, gaar disse Meninger ikke ud paa dette alene, at 60 m Spændvidde er for ringe. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der er mindst lige saa mange, maaske endogsaa flere, der anser 60 m for at være en for høj Spændvidde. Naar det erindres, at Forholdet hidtil har været dette, at den Spændvidde, der er tilladt — jeg tror ikke, jeg tager fejl deri —, kun er 20 m, saa er det en betydelig Udvidelse, der er foreslaaet, fra 20 til 60, og det ærede Medlem viser sig at være meget yderliggaaende, mener jeg, naar han kræver et saa stort Spring som fra 20 til 80. I øvrigt skal jeg indrømme, at jeg er hverken lokalkendt eller sagkyndig paa dette specielle Omraade, men jeg har ment det rigtigt at følge Kommissionen, som derom har afholdt Møder med Befolkningen og hørt, hvad man ønskede, og paa Grundlag deraf har fremsendt den enstemmige Indstilling til Ministeriet. Og med Hensyn til Fiskerne ved Randers Fjord maa jeg maaske have Lov til særlig at fremhæve den Omstændighed, at ogsaa

Formanden for Randers Fiskeriforening har underskrevet denne Indstilling og altsaa staaer som Medforslagsstiller til, at der indføres en Spændvidde paa 60 m. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Medlem, om han ikke ved Overvejelse af de Forhold, jeg her har fremdraget, vil kunne renoncere paa at stille det Ændringsforslag, han bebudede til anden Behandling.

Det ærede 16de tingvalgte Medlem (Døcker) rettede det Spørgsmaal til mig, hvorfor Landbrugsministeriet havde givet sit Samtykke til, at Ministeriet for offentlige Arbejder ophævede de særlige Fredningsbestemmelser vedrørende Jagt og Fiskeri ved Tange Sø. Jeg skal dertil svare, at man fra Landbrugsministeriets Side ikke har fundet noget at erindre derimod, fordi der af Fiskeridirektøren var fremsat Ønske om, at Elektricitetsselskabet i højere Grad end i Koncessionen fastsat og med et højere Beløb, end der i Koncessionen var afsat til dette Formaal, vilde træffe Foranstaltninger til Fiskebestandens Forøgelse. Fiskeridirektøren havde nemlig i en Skrivelse af 27. August 1920 til Gudenaa-kommissionen gjort opmærksom paa, at det Beløb, der var afsat, ikke kunde strække til til en forsvarlig Udsætning af Yngel. En Gennemførelse af de Foranstaltninger, som efter Fiskeridirektørens Anskuelse maatte anses for fornødne, vilde medføre en Udgift for Statskassen paa en 2 000—3 000 Kr. aarlig. Fiskeridirektøren har derfor foreslaaet, at Kommissionen skulde søge opnaaet en saadan Ordning, at Selskabet uden Udgift for Staten paatog sig at levere det fornødne Antal Yngel, mod at Selskabet saa fik Adgang til at øve Jagt og Fiskeri paa det opstæmmede Areal i Tange Sø. Der er da derefter truffet en Ordning, hvorefter Selskabet aarlig skal levere til Udsættelse i Gudenaa og Gudenaaens Tilløb efter Fiskeridirektørens Valg enten 500 000 Stkr. Havørredyngel eller 400 000 Stkr. Havørredyngel og 30 000 Stkr. Halvaarsørreder. For at Selskabet kunde paatage sig denne Forpligtelse, har Ministeriet for offentlige Arbejder, altsaa med Samtykke fra Landbrugsministeriet, indgaaet paa at fratage Retten til at forbyde Jagt og Fiskeri paa det opstæmmede Areal. Det kan jo godt siges, at det kunde have været ønskeligt, om der her fandtes en Sø med fuldstændig Fredning af alt Fuglevildt, men jeg maa dog sige, at det ikke er saaledes, at der er aldeles fri og ubegrænset Jagt paa denne Sø. Det er der ikke, der er ikke Jagt og